Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2026 ÅRG 58

Jesus ger himmelrikets nycklar till Petrus. Mosaik utanför Peterskyrkan

Nycklarna är en del av LKK:s vapen nedan.

LKK 100 ÅR I SVERIGE

LKK 100 ÅR I SVERIGE

Biskopens spalt

'Kära vänner,

När hösten kommer och dagarna blir kortare påminner kyrkan oss om en verklighet som sträcker sig bortom det synliga. På den helige Mikaels och alla änglars högtid, som vi nyss firat, lyfter vi blicken mot den himmelska världen och erinrar oss att skapelsen är större än vad våra sinnen kan uppfatta. Änglarna vittnar om Guds närvaro, hans omsorg om människan och hans vilja att leda hela skapelsen mot sitt gudomliga mål.

Sankt Mikael intar en särskild plats i denna tradition. Hans namn betyder *Vem är som Gud?* – en fråga som genom århundradena har blivit både en trosbekännelse och en uppmaning till ödmjukhet. I Uppenbarelseboken skildras Mikael och hans änglar i strid med draken, ondskans symbol (Upp 12:7–9). Denna bild har inspirerat generationer av kristna att se den andliga kampen som en verklighet, men också att förtrösta på att det onda inte har det sista ordet.

Änglavördnaden har djupa historiska rötter. Redan under senantiken blev ärkeängeln Mikael föremål för särskild vördnad, och på berget Gargano i södra Italien växte en berömd helgedom fram kring en tradition om hans uppenbarelse. Under medeltiden blev helgedomen ett betydelsefullt pilgrimsmål. Även i Västeuropa kom Mikael att förknippas med höjder och berg, platser där himmel och jord tycktes mötas. Ett välkänt exempel är klostret Mont-Saint-Michel i Normandie, vars dramatiska silhuett över tidvattnet har gjort det till en av kristenhetens mest älskade helgedomar.

Också i Norden har Mikael haft en framträdande plats. Många medeltida kyrkor fick hans namn eller bilder av honom som himmelsk kämpe. I den äldre folkliga föreställningsvärlden blev Mikaelidagen, den 29 september, dessutom en viktig märkesdag i jordbruksåret, då skördetid och höstens arbete gick över i en ny fas. Där möttes kyrkans liturgiska kalender och människans konkreta erfarenhet av årstidernas växlingar.

Men änglarna är mer än historiska gestalter och vackra kyrkliga bilder. I den kristna tron är de Guds budbärare och tjänare, och deras uppgift är att förhärliga Gud och bistå hans skapelse. De påminner oss om att verklig storhet inte ligger i makt över andra, utan i trohet och tjänande. Även Jesu ord om barnens änglar, som alltid ser den himmelske Faderns ansikte (Matt 18:10), har genom tiderna burit en stark tröst: ingen människa är obetydlig inför Gud.

För oss i den liberalkatolska traditionen förenas vördnaden för änglarna med en djup respekt för människans frihet och andliga mognad. Gud kallar oss till ett liv i kärlek, sanning och ansvar. Den andliga kampen utkämpas därför inte genom hat eller förakt, utan genom bön, samvetsgrannhet, barmhärtighet och modet att stå fast vid att söka och göra det goda.

När vi nu går in i hösten må vi därför be den helige Mikael om styrka att stå emot ondska, och be alla Guds heliga änglar om deras beskydd och ledning. Må våra församlingar vara platser där himmelens lovsång får genljuda i jordisk kärlek, där den ensamme finner gemenskap och där tron ger kraft att möta en orolig värld med hopp.

Låt oss minnas Mikaels fråga: *Vem är som Gud?* Den påminner oss om att ingen jordisk makt är större än Gud och att inget mörker kan utsläcka det ljus som kommer från Kristus.

Må den helige Mikael och alla Guds heliga änglar vaka över oss under höstens dagar, och må den helige Ande leda oss allt djupare in i trons mysterium och kärlekens tjänst.

Med min förbön och välsignelse för hösten.

I Faderns och Sonens
och den helige Andes
namn. Amen.

+ Krister

Officiellt

Lördagen den 15 augusti prästvigdes diakon Ingemar Aronsson.
Officiant var regionalbiskop Krister Fast

Sönd. den 23 augusti mottog Ernst Ingmar Ali Elb dopets sakrament.
Officiant var regionalbiskop Krister Fast

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige årsmöte 2026.

Saxat ur årsmötes-handlingarna

Verksamhetsberättelse för perioden 1 juli 2025 – 30 juni 2026

Styrelsen under verksamhetsåret har bestått av följande ordinarie medlemmar:
Ordförande Sten-Bertil Jakobson, vice ordförande Marianne Andersson Söderström, sekreterare Krister Fast, vice sekreterare Carina Carlström, kassör Björn Svensson, , Eva Jakobson. Göran Werin,
Suppleanter: Ulf G Johansson, och Joakim Simoncini

Protokollförda sammanträden
Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 4 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte
Årsmöte hölls lördagen den 4 oktober 2025 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.
Beslut, ekonomisk- samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register
I kyrkans centralregister fanns vid verksamhetsårets utgång 414 personer registrerade, 334 av dessa är kyrko- eller församlingsmedlemmar och 80 personer har anmält att de anser sig vara betjänade av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap
Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 4 präster samt 3 diakoner i aktiv tjänst.

Communio
Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer vilka distribuerats via e-post samt finns att läsa på hemsidan.

Ekumenisk verksamhet
Med anledning av kyrkan verkat i Sverige i 100 år hölls söndagen den 5 oktober en jubileumsmässa med inbjudna gäster. Kyrkan delar traditionellt den ekumeniska gemenskapen i Capella Ekumenica. Den 17 augusti 2025 deltog LKK vid den Ekumeniska dagen med gudstjänst ledd av biskop Marika Markovit.
Sakramental Välsignelseandakt på Capella firades den 27 juli 2025 .

Internationellt samarbete
Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom ”The Liberal Catholic Church” och dess ”General Episcopal Synod” där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES sedan den den 6 september 2023 är biskop Peter O Baaij, Nederländerna.
Biskop Krister och biskop Sten-Bertil har deltagit vid informella GES-möten via Internet.

Sammanfattning
Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupperna i Kristi tjänst.

Samfundets styrelse

Fråga Biskopen

forts. från sid 4

kunde följa med. Men klockorna var ändå blivit ett naturligt inslag i gudstjänstlivet som dessutom förhöjer högtidligheten i gudstjänstfirandet, så de har bevarats.Ska man vara noggrann ska primklockorna klämta en gång ytterligare under mässan då dörren till tabernaklet stängs efter att sakramentet efter communionen ställts in i tabernaklet. Detta för att signalera att man nu inte längre behöver knäfalla.

Primklockorna spelar även en framträdande plats under den Sakramentala välsignelseandakterna som är kyrkans särskilda kvällsgudstjänster med tillbedjan och vördnad inför monstransen med den i Sakramentet närvarande Kristus. Likaså vid sakramentprocessioner då det Allraheligaste (dvs Sakramentet) bärs i procession i en monstrans.

+Krister

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

”Klicka” på **Om oss**

Förutom ”Kyrkans ursprung” hittar du också ”Kyrkans historik, Internationellt" och ”Kyrkans historik, Sverige” mm.

Fråga biskopen

Under denna rubrik har ni som läsare möjlighet att skicka in och få svar på era frågor om traditioner, liturgi, föremål i kyrkan och annat kyrkligt ni kan komma på. Denna gång har vi fått en fråga om klockorna som ringer ibland under gudstjänsterna: Primklockorna.

Varför pinglar man i små klockor ibland under gudstjänsterna?

Biskopens svar:

Klockan kallas primklocka. Det är ofta ett litet klockspel med flera små klockor men

Primklockor i form av klockspel med flera små klockor
Källa: Wikimedia Commons

kan även vara en ensam klocka. Ibland hänger den i koret ibland hålls den i handen av altartjänaren.

Medeltida primklocka från
Medelplana kyrka, Götene
Källa: Wikimedia Commons

Jag har även varit med om att man använt kyrkklockan i en kyrka där repet till den stora klockan hängde ner i mittgången på kyrkan. Klockan upphängd i en ryttare mitt på taket. I detta fall ”klämtade” man bara i den stora klockan.

I primklockorna ringer man vid två tillfällen under mässan. Dels när man sjunger ”*Sanctus*” dvs ”Helig, Helig, Helig” efter predationen.

Här ska klockorna ringas tre ggr för varje ”helig”.

Sedan ringer man även vid konsekrationen. Dvs när bröd och vin förvandlas till Kristi lekamen (kropp) och blod.

Efter att celebranten läst instiftelseorden: ” Som dagen före sitt lidande tog ett bröd i sina heliga och vördade händer och med ögonen lyfta mot himmelen till dig Gud, sin allsmäktige Fader, tackade dig, + välsignade det, bröt det och räckte åt lärjungarna och sade: Tagen och äten härav alle, ty *DETTA ÄR MIN LEKAMEN*”

Knäfaller först celebranten. När hans knä går i golven ska klockorna ringa tre slag.

Han reser sig upp och eleverar hostian (nattvardsbrödet) dvs håller upp det i ögonhöjd. Nu ringer klockorna tre slag till. Slutligen knäfaller han igen och klockorna ringer igen tre slag.

Samma sak när han sedan fortsätter med konsekrationen av kalken (Jesu blod).

”På samma sätt tog han, sedan han ätit, även denna ädla kalk i sina heliga och vördade händer, tackade dig åter, + välsignade den och gav den åt sina lärjungar och sade : Tagen och dricken härav alle, ty *DETTA ÄR MITT BLOD*. Så ofta I gören detta, gören det till min åminnelse”

Nu upprepas det trefaldiga ringandet under det att celebranten knäfaller, eleverar kalken och slutligen knäfaller för att sedan stanna kvar knäfallande inför sjungandet av *”Adoro te devote”* skriven av Thomas av Aquino på 1260-talet. *”Vi tillber dig…”*

Detta är den absolut högtidligaste delen av mässan. När brödets och vinets *”substanser”* dvs deras innersta varande förvandlas från att vara bröd till att vara Kristi lekamen och vinet förvandlas från att vara vin till att vara Kristi blod (den sk *transsubstantiationsläran*).

Ända fram till 1960-talet lästes hela *kanon,* den eukaristiska bönen, tyst av celebranten. Dvs med låg röst så att församlingen inte hörde vad som sas.

Från det att alla tystnade efter att *”Sanctus”* lästs eller sjungits till dess att celebranten höjde rösten efter konsekrationen var det således helt tyst i kyrkan. Och församlingen visste inte var celebranten var i sin bön.

Då var klockorna ett viktigt sätt att signalera att nu hände det som alla var där för att

Forts. sid 3

Alla kan inte bli mystiker

Saxat från Communio nr 4 1973

Det talas ofta om betydelsen av andlig erfarenhet och mystisk upplevelse av det gudomliga för att rätt förstå religionernas innersta väsen och mening. Det kan kanske skrämma dem, som i sitt förhållande till det gudomliga närmast upplever något av ett gudsförhållande som Hjalmar Bergman beskriver i ”Farmor och vår Herre” eller Don Camillo ger uttryck förr i sitt småpratande med den korsfäste.

Skulle då den mystiska upplevelsen och den esoteriska kristendomen vara förmer än de enkla vardagskristendomen? Förvisso inte. Vi har inte alla stora visioner, inte heller märkliga andliga upplevelser eller psykiska erfarenheter. Men det som gör oss till goda kristna är endast att vi söker förverkliga Kristus i våra liv och innerligt önskar att lika honom.

Eftersom Kristus är medelpunkten, hjärtat i den kristna religionen, så inrymmes vårt sätt att förverkliga honom i det svar vi kan ge på frågan: Vad betyder Kristus för oss?

De svar som under tidernas lopp givits på den frågan är sannerligen så olika, att det nästan kan se ut som om man talat vitt skilda ting.

Somliga talar om Kristus som den store lärare, som levde i Palestina för ungefär 2000 år sedan och lärde människorna att kärleken inte utesluter någon och övervinner allt och är så stor, att den offrar allt för det den älskar, såsom Kristus offrade sig själv för mänskligheten.

Dessa anser Kristus vara en historisk person, vars ädla och rena liv blivit en inspirationskälla förr alla tider. Och de har alldeles säkert rätt i sin uppfattning.

Andra följer Pauli exempel och ser i Kristus den gudomliga kärlek, som måste födas i varje människas hjärta. För dem är det Kristi mystiska närvaro, som skall förverkligas i varje människas eget medvetande, och evangeliets berättelse blir berättelsen om människosjälen, som genom korsfästelse når fram till uppståndelsens härlighet. Dessa har säkert också rätt. I kristendomens historia har vi under tidernas lopp även mött mystiker, vilka likt den Helige Franciskus sett Kristus i livet runt omkring dem. För dess är han livet i naturen, fåglarnas sång, vågskvalpet och vindens sus i trädens kronor. Ja, för dessa människor finns det i naturen ingenting, från klipporna och djuren upp till själva stjärnorna, i vilket de inte ser undret – den levande Kristus. Och dessa har rätt i djupaste mening.

Så finns det människor, som omfattar iden om Kristus som Guds son, den andra personen i den heliga treenigheten, Kristus, genom vilken alla ting är till, i vilken vi lever och rör oss och har vår varelse. Denna ide är också den riktig och är en underbart lysande stråle av en mäktig sanning.

Slutligen har det alltid funnits människor för vilka Kristus är en levande varelse, en vän, och sannerligen den mäktigaste vän någon kan önska sig, en följeslagare i alla livets skiften, dyrkad, men ändå all dyrkans och kärleks upphov. Som sådan är han människa och ändå gudomlig i mänsklighet. Han är allt det vi är och fullkomnlingen därav. Han har medlidande och förstår allt, därför att han själv har lidit allt, och han är summan av all mänsklig utveckling, så kan det sannerligen sägas att intet mänskligt är honom främmande. De som känner Kristus på detta sätt har också rätt och deras dagliga erfarenhet av honom är en djup verklighet.

Vår Herre Kristus är allt vad människor kan säga om honom och ännu mycket mera. Det är omöjligt att inskränka hans strålande och allomfattande väsen till de glimtar där av som människor under tidernas lopp lyckats fånga. Men det är endast naturligt att de som sett bara en liten del av det stora mysteriet, så djupt gripits och inspirerats av den härlighet de fångat, att de tycker sig ha sett allt om är att se. Evangeliet visar oss i sin underbara enkelhet den historiske Jesus Kristus – den djupa sanningen om den mystiske Kristus i människan – hans närvaros alltid nya under i naturens skönhet – Guds sons, Allskaparens, oändliga makt och härlighet – och det gudomligt mänskliga hos den levande Kristus, vännen och följeslagaren . . .

Den verkliga närvarons mysterium

Många i den Liberala Katolska Kyrkan kan vittna om en tro på Kristi verkliga närvaro i det Välsignade Sakramentet, som inte vilar på andras auktoritet utan på deras egen dagliga erfarenhet och kunskap. Detta innebär inte att detta stora mysterium kan förstås. Ingen människa kan förstå Gudomens mysterium; när hon når som högst, kan on endast begrunda och dyrka. Men att offrets bröd och vin förvandlas och blir bärare av Hans Kraft och Kärlek och att Guds härlighet uppenbaras genom de Invigda Elementen och att vi dagligen dras i den innerligaste gemenskap med Källan till all vårt liv och varande – det vet vi och ingen kan ta

Forts. sid 6

Tro och tradition (från vår Facebooksida)

Sedan ett antal nummer tillbaka av Communio har fr Göran Werin haft flera inlägg under detta tema och vi fortsätter att publicera dem.

18 okt - Lukasdagen
På Lukasdagen skulle alla trädgårdsväxter tex. kål, rotsaker och andra hushållsgrödor ha skördats och tagits om hand. Dagen kallades därför ibland ”Kål-Lukas”.
Namnet från evangelisten Lukas. Troligen född i Antiokia i nuvarande Syrien. Läkare, nära vän med aposteln Paulus. Lukas nedtecknade Lukasevangeliet (där kap 2:1-20 "julevangeliet" mest allmänt känt) och Apostlagärningarna. Hans evangelistsymbol är oxe.
Finns två sägner om hans död: martyrdöd genom hängning i olivträd eller död av ålderdom 84 år gammal i Beotien i Grek-land. I kyrkan Santa Giustina i Padua, Italien sägs reliker finnas av honom.
Lukas namnsdag detta datum sen äldre tid.
(Foto: Relikskrinet som sägs innehålla reliker av Lukas i Santa Giustina.)

Madonna lactans el. Maria lactans
- Den ammande Maria
Motivet finns belagt redan från 250-talet i en fresk i Priscillkatakomberna i Rom. I latinsk litteratur omtalar bl.a. Augustinus motivet på 400-talet. I grekisk litteratur kallas motivet Galaktotrofousa, ”den med mjölk närande”.
I norden tycks motivet varit populärt i olika perioder under medeltiden. Under 1100-talet brukade Kristusbarnet vanligtvis porträtteras stramt som en liten kung i Marias knä. Under 1300-talet började man visa kontakt och ömhet mellan mor och barn. Många diskussioner kring dess symbolik.
I äldre kristen föreställningsvärld betydde den ammande Maria en större roll än idag. I svensk folktradition var en av Marias stora uppgifter just mjölkgiverska. Det syns tydligt i svenska bruket att ge kor namn som anknyter till Maria: Maja, Rosa, Majros, Gullros, Hjärtros, och Vårfru, som var ett vanligt konamn i äldre tid. Korna ställdes då under Marias beskydd, just därför att hon förknippades med mjölken.
(Foto: Skulptur från Edshult kyrka, från 1300-talets början. Foto från SHM.)

Alla kan. . .

Forts. från sid 6

För oss är det Välsignade Sakramentet helt enkelt Gudomlighet; det är därför vi knäböjer inför Det. Gud är allestädes närvarande i skyn, i klippan, i skogarna, i fåglarna och i människornas hjärtan. Men i det Välsignade Sakramentet har vi en långt fullare och mera direkt manifestation av Hans Närvaro, given oss genom Hans egens särskilda nåd och vi omger den med all omsorg och vördnad och vi åstundar, att andra som ännu inte känner den, skall dela den med oss. Vår tro är klart uttryckt i S:t Tomas av Aquino ord, vilka vi i parafraserad form sjunger vid varje Eukaristi:

Adoro Tedevote, latens Deitas,
Quae sub his figuris vere latitas:
Tibi se cor meum totum subjecit,
Quia Te contemplans, totum deficit.

I svensk översättning:

Vi tillber Dig o dolda Ljus, som här
i bröd och vin oss värdes vara när.
Du nalkas oss i jordisk slöja höljd:
Din Närhet hälsar vi med ödmjuk fröjd.

I det Välsignade Sakramentet ser vi Den Älskades ansikte. Genom detsamma nalkas vi Guds hjärta.

LKK 100 år – med tacksamhet och tillförsikt inför framtiden

När vi nu avslutar firandet av Liberala katolska kyrkans hundra år i Sverige, gör vi det med djup tacksamhet för de generationer och människor som gått före oss. Med tro, hängivenhet och stora personliga uppoffringar har de byggt upp vår kyrka, vårdat dess liturgiska och sakramentala arv och hållit dess andliga liv levande. Många har genom åren burit ett ansvar som inte alltid synts utåt, men vars betydelse varit ovärderlig för kyrkans fortbestånd. Deras arbete, böner och kärlek till kyrkan har lagt grunden för det vi i dag får förvalta och föra vidare.

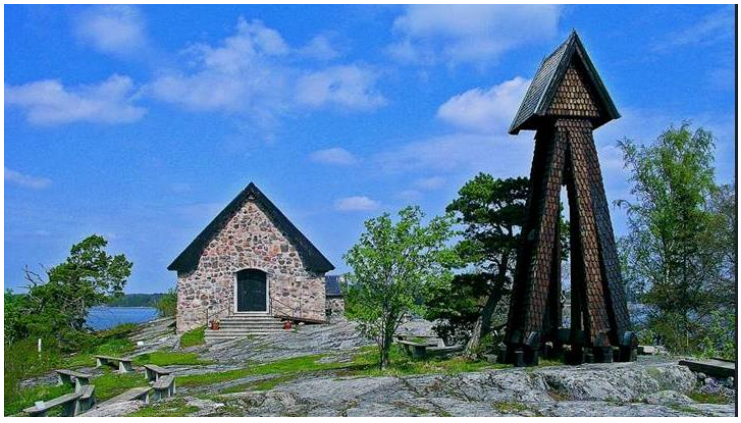
Jubileumsåret har gett oss anledning att se tillbaka med glädje och vördnad, men också att med förväntan blicka framåt. Vi ser med tacksamhet på allt som har vuxit fram genom årtiondena och med glädje på de positiva tecken på utveckling som ger oss anledning till hopp. Människor söker fortfarande en fördjupad andlighet, en levande liturgi och en kyrklig gemenskap där tro, eftertanke och respekt för människans frihet och samvete får förenas.

Vår uppgift är nu att med samma trofasthet som våra föregångare vårda det arv vi har tagit emot och samtidigt göra det levande och meningsfullt för vår egen tid. Vi står på deras axlar, men vi har också ett eget ansvar för att bereda vägen för dem som kommer efter oss. Det som en gång byggdes upp genom deras arbete och uppoffringar måste nu bäras vidare genom vårt engagemang, vår gemenskap, vårt arbete och vår tillit till den Helige Andes ledning.

Låt därför avslutningen av vårt hundraårsjubileum inte bli en slutpunkt, utan början på ett nytt kapitel i kyrkans historia i Sverige. Med tacksamhet för dem som gått före oss, glädje över det vi har tillsammans och tillförsikt inför det som väntar går vi vidare, med Kristus som vårt centrum och med kärlek, tro och hopp som våra ledstjärnor.

Med tacksamma hjärtan för de hundra år som gått och med förtröstan inför de år som kommer anbefaller vi vår kyrka, dess präster, diakoner och medlemmar och alla som ännu ska finna sitt andliga hem hos oss åt Guds rika nåd och välsignelse.

+Krister

Vår dag på Capella 2027 blir söndagen den 25/7.

Vi som har möjlighet möts i Söderköping redan på fredagen den 23 juli. Då vi hppas på besök av våra systrar och bröder från LKK i Danmark.

Boka dagarna redan nu i din almanacka!

Ingemar Aronsson, nybliven präst hälsas välkommen på kyrktrappan.
Foto: Olav Holten

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60,123 43 Farsta
mob 070-677 99 82, e-post krister.fast@lkk.se
Regionalbiskop emeritus Sten.Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM
S:t Mikaels och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm,
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: Biskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG
Se Stockholm

AVESTA
S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING
S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE
S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA
Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS
Maria kyrkogrupp
Ansvarig präst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, tel 070-536 65 37

VÄSTERGÖTLAND
S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1 549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE
Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, 021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT
The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Peter O.Baaij

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:
www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.
Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.
E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 4-2026 är den 9 december 2026.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor
Psalmbok.....55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor
Kristen Gnosis.....160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupperna

Samfundsstyrelsen 2026 - 2027

Efter årsmötet den 4 oktober 2026 konstituerade sig styrelsen enligt följande:

Ordförande:	Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1 lgh 1003, 722 40 Västerås, 070-536 65 37
Vice ordf:	Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81
Sekreterare:	Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82
Kassör:	Björn Svensson, Stamgatan 74 2 tr, 125 74 Älvsjö, 073-559 61 59
Ledamot:	Göran Werin, Schalegatan 8C, 603 52 Norrköping, 073-154 24 28
Ledamot:	Eva Jakobson, Rönnbyvägen 1 lgh 1003, 722 40 Västerås, 070-833 34 70
Suppleant:	Christian Roos, Folkparken 3, 736 40 Handen, 072-967 88 47
Suppleant:	Acke Carlström, Bellmansgatan 2 A, 722 22 Västerås, 073-567 83 40
Suppleant:	Joakim Simoncini, Safirgränd 20, 126 79 Hägersten, 076-023 97 04